

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 3 - Ân điển là sự giàu có vô hạn của Đức Chúa Trời được ban cho loài người.

Bài 5 - Quyền phép của ân điển Đức Chúa Trời thay đổi vận mệnh của con người (tiếp theo bài 4).

Sáng thế ký 28:10-15: Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Nầy, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ người, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây. Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước. Nầy, ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ nầy; vì ta không bao giờ bỏ người cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng người.

Tại điểm này, chúng ta cần nhận biết lễ thật về chiêm bao mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã sử dụng để dạy dỗ loài người, bất kể người đó là nam hay là nữ, trẻ hay già, dân tộc nào, đều có thể nhận được những chiêm bao của Đức Chúa Trời, nhưng phần nhiều người đã không nhận biết giá trị thật của những chiêm bao mà họ đã nhận được trong giấc ngủ, hoặc người ta ngộ nhận và hiểu sai về các chiêm bao.

Trước khi chúng ta bước tiếp về cuộc hành trình của Gia-cốp đi đến với La-ban, chúng ta cần phải được trang bị sự hiểu biết lễ thật về chiêm bao, vì chiêm bao là một trong những phương cách mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng để dạy dỗ tâm linh loài người, đặc biệt là liên quan trực tiếp đến sự cứu chuộc loài người.

Trong toàn bộ Kinh-Thánh, chữ **chiêm bao** - **dream** được nhắc đến trong bản Kinh-Thánh tiếng Việt là 89 lần, nhưng trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ, thì chép là 61 lần. Một phương cách khác mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng để liên lạc, dạy dỗ, dẫn dắt tâm linh loài người, đó là **sự hiện thấy**, mà bản Kinh-Thánh tiếng Anh (English) chép là **vision**, mà theo định nghĩa của ngôn ngữ, được gọi là **khải tượng**, nghĩa là **sự mặc khải được tỏ ra, mà mắt của người ta nhìn thấy được trong sự thụ động, hoặc ban ngày, hoặc ban đêm, trong bất kỳ nơi nào mà người ta không hề biết trước**.

Mục đích Đức Chúa Trời dùng chiêm bao để cảnh báo loài người trước những sự toan tính về tội lỗi, về tội ác, hoặc bộc lộ những mưu chước của người ta đang nghịch lại Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, ấy là để kéo loài người ra khỏi con đường tội lỗi và sự chết, như Lời Chúa đã có chép.

Gióp 7:13-21: **Khi tôi nói: Giường tôi sẽ an ủi tôi, nệm tôi sẽ làm hoạn nạn tôi nhẹ bớt, bấy giờ Chúa dùng chiêm bao làm cho tôi hoảng kinh, lấy dị tượng khiến cho tôi sợ hãi. Đến đổi linh hồn tôi chọn sự ngọt hơi, và chết hơn là còn sống nơi xương cốt nầy. Tôi đã chán sự sống. Tôi sẽ chẳng sống hoài. Xin Chúa để tôi ở một mình; vì các ngày tôi chỉ là hư không. Loài người là gì mà Chúa kể là cao trọng? Nhân sao Chúa lưu ý đến người. Viếng thăm người mỗi buổi sớm, và thử thách người mỗi lúc mỗi khi? Nhân sao Chúa không xây mắt khỏi tôi, chẳng để cho tôi bình tịnh cho đến khi nuốt nước miếng tôi? Hỡi Đấng gìn giữ loài người! nếu tôi đã phạm tội, có làm gì nghịch Chúa? Nhân sao Chúa đặt tôi làm một tấm bia, đến đổi mình trở thành gánh nặng cho mình? Có sao Chúa không tha tội cho tôi, cất lấy gian ác khỏi tôi đi? Vì bây giờ tôi sẽ nằm trong bụi đất; Chúa sẽ tìm kiếm tôi, song tôi không còn nữa.**

Gióp 33:14-18: **Vì Đức Chúa Trời phán một lần, hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, lúc người ta ngủ mê, nằm ngủ trên giường mình; Bấy giờ Ngài mở lỗ tai loài người, niêm phong lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ, hầu cho trở loài người khỏi điều họ toan làm, và giấu họ tánh kiêu ngạo, cứu linh hồn họ khỏi cái huyết, và mạng sống khỏi bị gươm giết,**

Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn loài người nhận biết công việc của Ngài đối với sự sống của loài người, để tôn trọng các công việc của Ngài, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán rằng: **Vì ta biết ý tưởng ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình.** (Giê-rê-mi 29:11)

Người tin Chúa cần phải nhớ rằng, thân thể xác thịt của loài người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên là để tâm linh loài người quản trị và sử dụng thân thể đó như đồ dùng cho sự công bình theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vậy nên, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng chiêm bao, hoặc Khải tượng, hoặc là sự hiện

thấy ban đêm, là khi người ta đang ngủ, để cảnh báo tâm linh loài người trước các hành vi phạm tội, hoặc những ý tưởng toan tính của xác thịt người ấy, đang dẫn người ta vào cái bẫy của sự chết. Nhưng không phải hết thảy những người nhận được chiêm bao thì đều biết rằng, đó là công việc của Đức Chúa Trời làm đối với tâm linh mình, đó là vì tội lỗi của A-đam thứ nhất, đã bán thân thể xác thịt của loài người cho tội lỗi, nên quyền lực của ma quỷ đã cầm buộc thân thể xác thịt của người ta và chúng tiếp tục lừa dối loài người về những chiêm bao mà người ta đã nói ra sau khi người ấy nhận được chiêm bao, khiến người ta hiểu sai giá trị cùng mục đích của chiêm bao, mà coi thường chiêm bao và cho rằng, ấy là vì cố người ta quá lo lắng mà sanh ra các chiêm bao!

Khi người ta coi thường chiêm bao, người ta sẽ bỏ qua những sự cảnh báo của Đức Chúa Trời, khiến cho người đó sa vào bẫy của sự chết, tức là sa vào bẫy của ma quỷ. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự, từ trong quá khứ, đang lúc hiện tại, cho đến tương lai, cùng những sự toan tính của loài người và mưu chước của ma quỷ, vì thế cho nên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã vì lòng thương xót của Ngài mà dùng chiêm bao để cảnh báo loài người về những sự mà người ta đang toan định theo mưu chước của xác thịt bị ma quỷ cám dỗ. Đức Chúa Trời dùng chiêm bao để cảnh báo người ta trước những sự nguy hiểm sẽ xảy đến, hoặc những sự người ta sẽ phải đối diện, hoặc tốt, hoặc xấu. Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời làm điều đó là vì Ngài là sự yêu thương và Ngài muốn loài người nhận biết Ngài, là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, toàn tri và Ngài là Chúa của muôn loài, hầu cho loài người trở lại với Ngài, mà được sự cứu chuộc sự sống mình.

Các nhà khoa học trong thế gian này đã cho rằng, người ta có thể giải mã các chiêm bao qua việc người ta chế tạo thiết bị ghi lại các sóng của bộ não, như người ta đã dùng trong y học điều trị, gọi là điện não đồ, để ghi lại các bước sóng đó như người ta ghi lại các bước sóng của âm thanh vậy. Nhưng loài người đã thất bại, vì chiêm bao mà Đức Chúa Trời đã tạo nên cho loài người là không phải thuộc về xác thịt, mà thuộc về tâm linh, vì thế cho nên ngay trong lúc người ta đang chiêm bao, các máy điện não đồ dù đã được chuẩn bị để ghi lại các bước sóng của bộ não của người ấy, lại không ghi nhận được bất kỳ một bước sóng nào.

Các thiên sứ, hoặc ma quỷ, hoặc tâm linh loài người đều là tạo vật do Đức Chúa Trời tạo nên bằng hơi thở của Ngài, vì thế cho nên các thiên sứ của Đức Chúa Trời, hay là ma quỷ, hoặc loài người không có khả năng đọc được các ý tưởng của người khác, vì Kinh-Thánh đã chép rõ rằng:

Giê-rê-mi 17:10: Ta, Đức Giê-hô-va, dò xét trong trí, thử nghiệm trong lòng, báo cho mỗi người tùy đường họ đi, tùy kết quả của việc họ làm.

Khải huyền 2:18-23: Người cũng hãy viết thư cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-rơ rằng: Đây là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mắt như ngọn lửa, và chân như đồng sáng: Ta biết công việc người, lòng thương yêu người, đức tin người, sự hầu việc trung tín người, lòng nhịn nhục người, và công việc sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. Nhưng điều ta trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, người nữ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi tớ ta, đặt rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng. Ta đã cho nó thì giờ để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều tà dâm nó! Nay, Ta quăng nó trên giường đau đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mà không ăn năn việc làm của nó, thì ta cũng quăng vào tai nạn lớn. Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại.

Ma quỷ không thể biết được người ta có nhận được chiêm bao hay không, cho tới khi người ta nói ra những sự mà mình đã thấy qua chiêm bao mà thôi. Khi chiêm bao được tiết lộ bởi những người đã nhận được chiêm bao và nói ra, ma quỷ sẽ căn cứ vào những thông tin đã tỏ ra đó mà chúng đoán biết được kế hoạch của Đức Chúa Trời sẽ làm trên cuộc đời của người nhận được chiêm bao, hoặc là về những sự mà chiêm bao đó liên quan đến. Ma quỷ sẽ tìm cách để ngăn trở, hoặc phá huỷ kế hoạch đó bằng sự lừa dối, hoặc bằng những sự giả mạo để đánh lừa, hoặc chúng có thể giết người đó qua việc chúng giăng bẫy khiến người đó phạm tội, để chúng hợp pháp cầm buộc thân thể xác thịt của người đó trong tội lỗi.

Giô-sép, con trai của Gia-cốp là một ví dụ về việc tiết lộ chiêm bao mà Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho người về việc các bó lúa ở ngoài đồng phải sắp mình trước bó lúa của Giô-sép và chiêm bao về mặt trời, mặt trăng và mười một ngôi sao phải sắp mình trước mặt Giô-sép (Sáng thế ký 37:6-10), khi các thông tin của chiêm bao đó đã bị tiết lộ bởi chính Giô-sép nói ra, thì ma quỷ liền tìm cách để giết Giô-sép, qua việc chúng kích động sự ganh tỵ trong các anh của Giô-sép, như nó đã làm với Ca-in để giết A-bên vậy.

Rất nhiều người đứng giảng Lời Chúa đã ngộ nhận về chiêm bao, vì họ dùng trí khôn của xác thịt để nhận biết Lời của Đức Chúa Trời, khi họ đọc Lời Chúa có chép về chiêm bao ở trong sách Truyền đạo đoạn 5.

Truyền đạo 5:3: Hễ nhiều sự lo lắng ắt sanh ra chiêm bao; còn nhiều lời thì sanh ra sự ngu dại.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ³For a dream^{H2472} cometh^{H935} through the multitude^{H7230} of business^{H6045}; and a fool's^{H3684} voice^{H6963} is known by multitude^{H7230} of words^{H1697}.

Có nghĩa là: *vì một chiêm bao xảy đến bởi quá nhiều công việc (bận rộn thương mại hoặc thành công, hoặc thất bại), còn kẻ ngu muội bị người ta nhận biết bởi quá nhiều lời (bởi kẻ ngu muội đó nói ra).*

Câu nói này do chính vua Sa-lô-môn lấy kinh nghiệm của mình mà viết ra, vì đó là hậu quả của sự giàu có trong triều đại do vua Sa-lô-môn cai trị, rất nhiều người trong dân Y-sơ-ra-ên đã đóng các con tàu vượt biển sang Ta-rê-si (thuộc Tây-ban-nha) để buôn bán và người ta đã thần tượng những của cải, vàng, bạc, mà bỏ bê việc thờ phượng Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, nên Đức Giê-hô-va đã dùng chiêm bao để cảnh cáo lòng những người đó, nhưng vì người ta đã quá lo lắng về vấn đề thương mại, mà coi thường những chiêm bao mà Đức Giê-hô-va đã dùng để cảnh cáo họ, và ma quỷ đã lừa dối người ta và khiến người ta tin rằng, ấy là bởi vì họ đã quá lo lắng mà chiêm bao đến, khiến người ta không nhận biết rằng, ấy là Đức Giê-hô-va đã cảnh cáo họ.

Thi-Thiên 73:20-22: Hỡi Chúa, người ta khinh để chiêm bao khi tỉnh thức thế nào, Chúa khi tỉnh thức cũng sẽ khinh để hình dạng chúng nó thế ấy. Khi lòng tôi chua xót, và dạ tôi xôn xao, thì bấy giờ tôi ở ngu muội, chẳng hiểu biết gì; Trước mặt Chúa tôi ở khác nào một thú vật vậy.

Khi đã nói đến chiêm bao, thì chúng ta cần phải nhận biết rằng, có chiêm bao thật đến từ Giê-hô-Va Đức Chúa Trời và cũng có chiêm bao đến từ ma quỷ, được gọi là chiêm bao giả.

Chiêm bao thật cũng được chia thành hai loại, một là chiêm bao được thiết lập bởi quyết định của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đối với một dân tộc, hay là đối với một người, hay cho nhiều người và chiêm bao đó dù người ta có tin hay không tin, những sự trong chiêm bao đó vẫn xảy ra đúng như Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với người nhận chiêm bao đó, hoặc được tỏ ra qua các tiên tri của Đức Giê-hô-va, mà những sự đó được chép xuống và được tỏ ra cho thế gian biết.

Loại chiêm bao thứ hai, là Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tỏ cho người ta biết những sự họ đang toan tính, hoặc những sự sẽ xảy đến đối với người đó, mà những sự được tỏ ra trong chiêm bao đó có thể thay đổi hậu quả, nếu người ta hoặc ăn năn tội lỗi mình, hoặc người ta thay đổi những sự toan tính mà Đức Giê-hô-va đã cảnh cáo, thì hậu quả sẽ thay đổi, hoặc tốt hơn, hoặc xấu hơn, tùy theo sự nhận biết của người nhận được chiêm bao đó mà hành động theo ý muốn của Đức Chúa Trời, hoặc không theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Một loại chiêm bao giả được phép xảy đến với những người gian ác, với những người cứng lòng, không chịu vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, đó là Giê-hô-Va Đức Chúa Trời cho phép ma quỷ sử dụng quyền lực siêu nhiên để khủng bố tâm trí những kẻ đó qua những sự mà người ta cho rằng đó là chiêm bao, vì nó xảy đến trong khi người ta ngủ, nhưng những sự tỏ ra đó là hành động trực tiếp trong tâm trí, chứ không phải trong tâm linh, vì ma quỷ không có quyền phép để hành động trong tâm linh của loài người, vì chỉ có Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên tâm linh loài người, mới có quyền phép đó mà thôi.

Ma quỷ sử dụng quyền lực siêu nhiên để khủng bố tâm trí của người ta, khi chúng tìm được cơ hội mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời cho phép, cũng như chúng đã xin phép Đức Giê-hô-va đặt các linh lừa dối hành động trong tâm trí của các tiên tri giả của vua A-háp, để dụ vua A-háp đi lên Ra-mốt, trong Ga-la-át, và ngã chết tại đó vậy (1 Các vua 22:20-23).

Các chiêm bao thật đến từ Giê-hô-va Đức Chúa Trời là quyết định của Đức Chúa Trời lập với một người, hay với một dân tộc, sẽ được ứng nghiệm, dù ma quỷ có hành động thế nào cũng không thể ngăn chặn được quyết định của Đức Chúa Trời. Một trong các chiêm bao thật đó, đã được thi hành với Gia-cốp.

Sáng thế ký 28:16-22: Gia-cốp thức giấc, nói rằng: Thật Đức Giê-hô-va hiện có trong nơi đây mà tôi không biết! Người bắt sợ và nói rằng: Chốn này đáng kinh khủng thay! Đây thật là đền Đức Chúa Trời, thật là cửa của trời! Người dậy sớm, lấy hòn đá của mình dùng gối đầu, dựng đứng lên làm cây trụ, đổ dầu lên trên chót trụ đó; rồi đặt tên chốn này là Bê-tên; còn nguyên khi trước tên thành là Lu-xơ. Gia-cốp bèn khẩn vái rằng: Nếu Đức Chúa Trời ở cùng tôi, gìn giữ tôi trong lúc đi đường, cho bánh ăn, áo mặc, và nếu tôi trở về bình an đến nhà cha tôi, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời tôi. Hòn đá đã

đựng làm trụ đây sẽ là đền Đức Chúa Trời, và tôi sẽ nộp lại cho Ngài một phần mười mọi của cải mà Ngài sẽ cho tôi.

Chữ **thức** - **awaked**^{H3364} chép trong câu 16 trên, đó là chữ **יָצַקְתִּי** - **yaqats**, số 3364 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tỉnh thức, thôi ngủ, trở nên hành động thiết thực**;

Chữ **giác** - **sleep**^{H8142} chép trong câu 16 trên, đó là chữ **שָׁנַן** - **shehah**, số 8142 ra từ chữ **יָשַׁן** - **yashen**, số 3462 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **giác ngủ; sự ở trong hoàn cảnh cũ một thời gian dài**;

Để hiểu được ý nghĩa thuộc linh của hai chữ **thức giác (tỉnh dậy khỏi giấc ngủ)** này, chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về lẽ thật này.

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:1-10: **Hỡi anh em, về thời và kỳ, thì không cần viết cho anh em; vì chính anh em biết rõ lắm rằng ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm trong ban đêm vậy. Khi người ta sẽ nói rằng: Bình hòa và an ổn, thì tai họa thành linh vụt đến, như sự đau đớn xảy đến cho người đàn bà có nghén, và người ta chắc không tránh khỏi đau. Nhưng, hỡi anh em, anh em chẳng phải ở nơi tối tăm, nên nổi ngày đó đến thành linh cho anh em như kẻ trộm. Anh em đều là con của sự sáng và con của ban ngày. Chúng ta không phải thuộc về ban đêm, cũng không phải thuộc về sự mờ tối. Vậy, chúng ta chớ ngủ như kẻ khác, nhưng phải tỉnh thức và dè giữ (tỉnh táo). Vì kẻ ngủ thì ngủ ban đêm, kẻ say thì say ban đêm. Nhưng chúng ta thuộc về ban ngày, nên hãy dè giữ, mặc áo giáp bằng đức tin và lòng yêu thương, lấy sự trông cậy về sự cứu rỗi làm mũ trụ. Vì Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị cơn thanh nộ, nhưng cho được sự giải cứu bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Đấng đã chết vì chúng ta, hầu cho chúng ta hoặc thức hoặc ngủ, đều được đồng sống với Ngài.**

Rô-ma 13:11-14: **Hãy ăn ở như vậy, vì biết thời kỳ đang lúc chúng ta đây: giờ anh em từ ngủ thức dậy đã đến, bởi sự cứu hiện nay đã gần chúng ta hơn lúc chúng ta mới tin. Đêm đã khuya, ngày gần đến; vậy chúng ta hãy lột bỏ những việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng láng. Hãy bước đi cách hảnh hoi như giữa ban ngày. Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa, buồn tuông và bậy bạ, rầy rà và ghen ghét; nhưng hãy mặc lấy Đức Chúa Jêsus Christ, chớ chăm nom về xác thịt mà làm cho phỉ lòng dục nó.**

Chặng đường từ một người tin có Đức Chúa Trời, quyết định noi theo Lời Chúa phán dạy, để được tái sinh tâm linh mình (mà Gia-cốp từ khi nhận được lời hứa hưởng quyền kế tự, đã nghe theo lời của mẹ mình, là Rê-be-ca, là người hình bóng về Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà quyết định đi đến La-ban đó là bóng) thời gian ấp ủ lòng ham muốn đó giống như một **giấc ngủ**, mà ý nghĩa gốc của Lời Chúa đã chép đó là sự người tin Chúa đã phải trải qua một thời kỳ thờ phượng Chúa theo cách của xác thịt. Trong quãng thời gian đó, người tin Chúa đã không biết rằng, Đức Thánh-Linh đã đổi theo những người có tấm lòng tìm kiếm Ngài, cho đến thời điểm thích hợp, Ngài sẽ tỏ chính Ngài cho tâm linh của những người đó biết giao ước của Ngài.

Khi Gia-cốp tỉnh thức, người nhớ lại chiêm bao và nói rằng: **Thật Đức Giê-hô-va hiện có trong nơi đây mà tôi không biết! Người bắt sợ và nói rằng: Chốn nầy đáng kinh khủng thay! Đây thật là đền Đức Chúa Trời, thật là cửa của trời!** (Câu 16)

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **Surely**^{H403} **the LORD**^{H3068} **is in this**^{H2088} **place**^{H4725}; **and I knew**^{H3045} **it not. And he was afraid**^{H3372}, **and said**^{H559}, **How**^{H4100} **dreadful**^{H3372} **is this**^{H2088} **place**^{H4725}! **this**^{H2088} **is none**^{H369} **other but the house**^{H1004} **of God**^{H430}, **and this**^{H2088} **is the gate**^{H8179} **of heaven**^{H8064}.

Chữ **nơi đây** - **this place**^{H4725} chép trong câu 16 trên, đó là chữ **מַקְוֹמִי** - **maqowm**, số 4725 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nơi loài người cư ngụ, chỗ đứng**;

Chữ **đền** - **the house**^{H1004} chép trong câu 17 trên, đó là chữ **בַּיִת** - **bayith**, số 1004 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nhà, đền thờ, nơi cư ngụ, nơi ẩn náu**,

Chữ **cửa** - **the gate**^{H8179} chép trong câu 17 trên, đó là chữ **שַׁעַר** - **sha'ar**, số 8179 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cánh cửa lớn để người ta vào, ra nơi công cộng, nơi thành lớn**;

Chữ **trời** - **heaven**^{H8064} được chép trong câu 17 trên, đó là chữ **שָׁמַיִם** - **shamayim**, số 8064 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thiên đàng, bầu trời**;

Phần nhiều người khi mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, đã không nhận

biết ý nghĩa thuộc linh về thân thể xác thịt của người ta được gọi là đền thờ của Đức Chúa Trời, như có chép: **1 Cô-rinh-tô 3:16-17: Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ.**

Khi Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời ở trên đất này, Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài rằng, Ngài là cái cửa của chiên:

Giăng 10:7-10: Đức Chúa Jêsus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ta là cửa của chiên. Hết thấy những kẻ đã đến trước ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là cái cửa: nếu ai bởi ta mà vào, thì sẽ được cứu rỗi; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật.

Đức Chúa Jêsus cũng đã phán rằng: **“Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha.”** (Giăng 14:12)

Khi đã nói đến đền thờ, thì phải nói đến cái cửa của đền thờ, là nơi mà người ta sẽ vào, ra để thờ phượng Đức Chúa Trời. Mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm một dòng dõi thánh, là dòng dõi mà mọi người đều là thầy tế lễ, mà ý nghĩa của chức thầy tế lễ có nghĩa là giáo sư dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Trước khi bị người ta bắt và đóng đinh trên cây thập tự, Đức Chúa Jêsus đã phán với sứ đồ Phi-e-rơ và cũng là phán với các môn đồ của Ngài, rằng:

Ma-thi-ơ 16:18-19: Còn ta, ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó. Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho người; hễ điều gì mà người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.

Khi môi miệng của những người được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời, công bố Lời Đức Chúa Trời, thì ấy là cánh cửa của Nước Thiên đàng được mở ra, hoặc để ban sự cứu chuộc cho những người nào xứng đáng, hoặc để công bố sự phán xét dành cho những kẻ nào chối bỏ Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép.

2 Cô-rinh-tô 2:14-17: Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! Vì chúng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đấng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; cho kẻ này, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng đáng cho những sự này? Vả, chúng tôi chẳng giả mạo lời của Đức Chúa Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy lòng chân thật, theo như đạo từ Đức Chúa Trời đến thể nào, thì giăng ra thể ấy trước mặt Đức Chúa Trời, trong Đấng Christ.

Chúng ta hãy xem Gia-cốp đã làm gì, sau khi người nhận được chiêm bao của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 28:18-22: Người dậy sớm, lấy hòn đá của mình dùng gối đầu, dựng đứng lên làm cây trụ, đổ dầu lên trên chót trụ đó; rồi đặt tên chốn này là Bê-tên; còn nguyên khi trước tên thành là Lu-xơ. Gia-cốp bèn khấn vái rằng: Nếu Đức Chúa Trời ở cùng tôi, gìn giữ tôi trong lúc đi đường, cho bánh ăn, áo mặc, và nếu tôi trở về bình an đến nhà cha tôi, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời tôi. Hòn đá đã dựng làm trụ đây sẽ là đền Đức Chúa Trời, và tôi sẽ nộp lại cho Ngài một phần mười mọi của cải mà Ngài sẽ cho tôi.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **And Jacob^{H3290} rose^{H7925} up early^{H7925} in the morning^{H1242}, and took^{H3947} the stone^{H68} that he had put^{H7760} for his pillows^{H4763}, and set^{H7760} it up for a pillar^{H4676}, and poured^{H3332} oil^{H8081} upon the top^{H7218} of it. And he called^{H7121} the name^{H8034} of that place^{H4725} Bethel^{H1008}: but the name^{H8034} of that city^{H5892} was called Luz^{H3870} at the first^{H7223}. And Jacob^{H3290} vowed^{H5087} a vow^{H5088}, saying^{H559}, If^{H518} God^{H430} will be with me, and will keep^{H8104} me in this^{H2088} way^{H1870} that I go^{H1980}, and will give^{H5414} me bread^{H3899} to eat^{H398}, and raiment^{H899} to put^{H3847} on, So that I come^{H7725} again^{H7725} to my father's^{H1} house^{H1004} in peace^{H7965}; then shall the LORD^{H3068} be my God^{H430}: And this^{H2063} stone^{H68}, which^{H834} I have set^{H7760} for a pillar^{H4676}, shall be God's^{H430} house^{H1004}: and of all^{H3605} that thou shalt give^{H5414} me I will surely give the tenth^{H6237} unto thee.**

Chữ **dậy sớm** - **rose**^{H7925} **up early**^{H7925} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **שָׁקַם** - **shakam**, số 7925 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **ngay lập tức bắt đầu; khởi sự sớm nhất cả về không gian, về thời gian, trước cả về sự mong đợi, trước cả thời gian bình thường;**

Chữ **sớm** - **in the morning**^{H1242} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **בֹּקֶר** - **boqer**, số 1242 ra từ chữ **בָּקַר** - **baqar**, số 1239 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tìm kiếm; tìm hiểu, cầu xin, yêu cầu, đòi hỏi; suy nghĩ kỹ; thời gian kết thúc ban đêm, buổi sáng, sự bắt đầu của một ngày;**

Chữ **lấy** - **took**^{H3947} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **לָקַח** - **laqach**, số 3947 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nắm giữ lấy, tóm chặt lấy, chiếm hữu lấy, tiếp nhận lấy, tích trữ lấy, lĩnh hội được, đem theo mình;**

Chữ **hòn đá** - **the stone**^{H68} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **אֶבֶן** - **eben**, số 068 ra từ chữ **בָּנָה** - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **hòn đá (hoặc nhỏ hay lớn), để xây dựng, để xây dựng lại, khiến cho được tiếp tục, để làm cho được vững lập;**

Chữ **dùng** - **put**^{H7760} và chữ **dựng** - **set**^{H7760} chép trong câu 18 trên, đều là chữ **שָׁם** - **sum**, số 7760 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chọn, lập, bố trí, sắp đặt, thay đổi, thay cho, giao phó, uỷ thác; truyền tải; quyết định, xác định; mục đích, ý định; sự kiên định, sự không dao động, sự kính trọng, sự quan tâm đến;**

Chữ **gối đầu** - **pillows**^{H4763} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **מְרִאשָׁה** - **mera'ashah**, số 4763 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **gối đầu, đầu óc, trí tuệ, sự yên nghỉ, sự thanh thản tâm hồn.**

Chữ **cây trụ** - **a pillar**^{H4676} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **מַצְטֵבָה** - **matstsebah**, số 4676 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cột trụ; đài kỷ niệm để ghi nhớ;**

Chữ **đổ** - **poured**^{H3332} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **יָצַק** - **yatsaq**, số 3332 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đổ ra, rót ra, tuôn ra; quyết định một cách chắc chắn; làm cho vững vàng không thay đổi;**

Chữ **dầu** - **oil**^{H8081} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **שֶׁמֶן** - **shemen**, số 8081 và chữ **שַׁמָּן** - **shaman**, số 8080 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **dầu, tỏ ra những sự màu mỡ, sự béo tốt, sự mập mạp;**

Chữ **chót** - **the top**^{H7218} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **רֹאשׁ** - **ro'sh**, số 7218 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cái đầu, đỉnh cao, chóp, đặc biệt, chủ yếu, chính yếu, cơ bản, căn nguyên, sự rung lắc, sự làm cho nao động, sự phân chia;**

Như chúng ta đã đề cập đến mục đích và tầm quan trọng của việc Đức Chúa Trời dùng chiêm bao để dạy dỗ, cảnh báo, ban mạng lệnh cho tâm linh của loài người trong khi người ta ngủ, là lúc tâm trí xác thịt của người ta, tức là các giác quan của xác thịt người ta ngừng làm việc và thời điểm đó, ngoài Đức Chúa Trời ra, không có một thần linh nào có thể nhận biết được công việc của Đức Chúa Trời làm với tâm linh của người mà Ngài đang làm việc với.

Theo ý nghĩa thuộc thể, ngay khi Gia-cốp tỉnh giấc ngủ, theo phản xạ bản năng của tâm linh mà Gia-cốp liền trở dậy khi nhận biết mình vừa nhận được chiêm bao của Đức Chúa Trời, người liền lấy hòn đá mà mình đã dùng để làm gối cho đầu của mình đó và dựng đá đó lên như một cây trụ và đổ dầu lên đỉnh của cây trụ đó và gọi vùng đất đó là **“nhà của Đức Chúa Trời”**.

Trong ý nghĩa thuộc linh, tức là theo Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, thì khi tâm linh của người thuộc về Chúa nhận được chiêm bao của Đức Chúa Trời, thì điều trước nhất người ấy phải làm, là trong hoàn cảnh mà người ấy đang ở trong và phải trải qua, người ấy đã nhận được những sự dạy dỗ từ các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh và chính người đó đã suy gẫm các lời đó, như người tin Chúa nhận được những sự dạy dỗ từ các lời tiên tri, những sự mầu nhiệm được tỏ ra qua bài giảng mà người ấy đã được nghe và các lời đó như là dấu ấn ở trong lòng của mình và Đức Thánh-Linh là Đấng làm nên mọi sự đã khiến cho các lời đó được công bố ra và Ngài đặt các lời đó vào trong lòng của người đó và chính Ngài dùng các lời đó để thắp sáng ngọn đèn tâm linh của người đó và Ngài dùng chiêm bao để tỏ ra cho tâm linh của người đó, thì người đã nhận được chiêm bao đó phải nhớ lại toàn bộ các lời mà mình đã nhận được từ những sự tỏ ra và hãy ghi chép lại các lời, cùng hình ảnh người đó thấy trong chiêm bao mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình, vì Lời của Đức Chúa Trời là giao ước, là nền bền vững, là cột trụ vững chắc cho cuộc đời của người tin Chúa.

Việc Gia-cốp dựng hòn đá mà người đã dùng để gối đầu và xúc dầu lên đỉnh của hòn đá đó mang ý nghĩa

về sự tiếp nhận, vâng giữ lấy, vâng phục, làm theo như ý nghĩa của câu **lấy hòn đá của mình dùng gói đầu, dựng đứng lên làm cây trụ, đổ dầu lên trên chót trụ đó**; Người tin Chúa phải công bố tiếp nhận những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh ban cho mình qua chiêm bao đó như tiếp nhận giao ước, tiếp nhận mạng lệnh của Đức Chúa Trời, theo như ý nghĩa của các chữ **lấy, dùng, dựng, đổ dầu** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ vậy: Đó là **sự chọn, lập, bố trí, sắp đặt, thay đổi, thay cho, giao phó, uỷ thác; truyền tải; quyết định, xác định; mục đích, ý định; sự kiên định, sự không dao động, sự kính trọng, sự quan tâm đến**;

Trong thực tế, việc giữ kín chiêm bao cũng là một sự bảo vệ sự kín nhiệm của giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với mình, nhưng việc công bố ra cũng mang ý nghĩa của sự gieo và gặt trong thuộc linh, vì nếu hạt giống không được gieo, nó sẽ nằm tại đó không sanh trái, nhưng khi gieo ra, nó sẽ mọc và khi cây đã mọc, người ta sẽ nhìn thấy và chăm sóc nó thế nào, thì những sự được tỏ ra qua chiêm bao mà được nhắc lại cũng sẽ đem lại sự khích lệ, sự động viên và thêm sức cho người tin Chúa thế ấy vậy.

Chúng ta hãy để ý đến hình ảnh được chép xuống, đó là **Người dậy sớm, lấy hòn đá của mình dùng gói đầu, dựng đứng lên làm cây trụ, đổ dầu lên trên chót trụ đó**; Cụm từ **đổ dầu lên chót trụ**, theo ý nghĩa thuộc linh của Lê thật thì sự xúc dầu đây mang ý nghĩa về sự người tin Chúa đã tiếp nhận chiêm bao đó nhận biết giá trị quan trọng và chính yếu của chiêm bao liên quan đến những sự tỏ ra của Lời Đức Chúa Trời mà người ấy đã nhận được, mà chữ **chót trụ - the top**^{H7218}, có nghĩa là: **cái đầu, đỉnh cao, chóp, đặc biệt, chủ yếu, chính yếu, cơ bản, căn nguyên, sự rung lắc, sự làm cho nao động, sự phân chia**;

Trong Lời của Đức Chúa Trời luôn ẩn chứa những sự mầu nhiệm liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời của tâm linh loài người, là liên quan đến sự cứu chuộc, sự phục hồi thân phận thật của tâm linh loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên theo ý Ngài, là những sự rất lớn và rộng khắp, không thể hạn chế được, nhưng đối với sự kêu gọi riêng cho mỗi người mà Đức Chúa Trời khiến các Lời của Ngài tác động trực tiếp tới tâm linh, cùng sự hiểu biết của người đó, mà ý nghĩa của chữ **chót trụ** đã được tỏ ra trong tiếng Hê-bơ-rơ, khiến cho người tiếp nhận chiêm bao đó nhận biết Đức Chúa Trời đã kêu gọi, đã phán bảo, đã lập giao ước với mình.

Sự Gia-cốp **đổ dầu lên trên chót trụ** đó mang ý nghĩa về sự hiểu biết của người tiếp nhận chiêm bao của Đức Chúa Trời mà công bố đức tin của mình, lòng biết ơn của mình và sự ngợi khen, sự tôn vinh Danh Chúa, như là mùi thơm của dầu được đổ ra vậy, như ý nghĩa gốc của chữ **đổ dầu** trong tiếng Hê-bơ-rơ vậy.

Chữ **đổ - poured**^{H3332} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **יָצַק** - **yatsaq**, số 3332 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đổ ra, rót ra, tuôn ra; quyết định một cách chắc chắn; làm cho vững vàng không thay đổi**;

Chữ **dầu - oil**^{H8081} chép trong câu 18 trên, đó là chữ **שֶׁמֶן** - **shemen**, số 8081 và chữ **שַׁמָּן** - **shaman**, số 8080 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **dầu, tỏ ra những sự màu mỡ, sự béo tốt, sự mập mạp**;

Gia-cốp đã **đặt tên chốn nầy là Bê-tên**; còn nguyên khi trước tên thành là **Lu-xơ**. (Câu 19)

Bản King James version chép: **And he called**^{H7121} **the name**^{H8034} **of that place**^{H4725} **Bethel**^{H1008}: **but the name**^{H8034} **of that city**^{H5892} **was called Luz**^{H3870} **at the first**^{H7223}.

Chữ **Bê-tên - Bethel**^{H1008} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **בֵּית־אֵל** - **Beyth**, số 1008 ra từ chữ **בַּיִת** - **bayith**, số 1004 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nhà của Đức Chúa Trời, nhà, đền thờ, nơi cư ngụ, nơi ẩn náu**,

Chữ **Lu-xơ - Luz**^{H3870} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **לֹז** - **Luwz**, số 3870 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cây Hạnh**;

Mặc dù Lời Chúa chép trong văn tự nói về nơi chốn, vùng đất, địa danh, cây cối, dòng sông, khe suối hay tên loài vật... thì tất cả các Lời đã được chép xuống thành văn tự đó, đều bởi Thần của Đức Giê-Hô-Va cảm động Môi-se chép xuống, chẳng có một chấm hay một nét nào là vô nghĩa hay là tình cờ, nhưng hết thảy đều thuộc về Nước Đức Chúa Trời và đó là điều mà khi Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này, trong bài giảng đầu tiên tại trên núi, gần thành Ca-bê-um, trong xứ Ga-li-lê, Ngài đã phán rằng: **“Các người đừng tưởng ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn nầy, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy,**

và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.” (Ma-thi-ơ 5:17-19)

Lời Chúa chép về nơi mà Gia-cốp đã nằm ngủ và thấy chiêm bao, đó là: **Gia-cốp đặt tên chốn này là Bê-tên; còn nguyên khi trước tên thành là Lu-xơ.**

Bản King James version chép: ¹⁹ **And he called^{H7121} the name^{H8034} of that place^{H4725} Bethel^{H1008}: but the name^{H8034} of that city^{H5892} was called Luz^{H3870} at the first^{H7223}.**

Chữ **đặt** - called^{H7121} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **קָרָא** - qara, số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **gọi, công bố, tuyên bố, đặt tên, định danh,**

Chữ **tên** - the name^{H8034} chép trong câu 19 trên, đó là chữ **שֵׁם** - shem, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tên, bổn tánh, danh tiếng, sự vinh quang, sự vinh hiển;**

Hầu như hết thấy mọi người tin Chúa đã kinh nghiệm được qua Lời Chúa tỏ ra mà biết rằng, trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng của loài người và Luật pháp văn tự chép trong Kinh-Thánh còn được gọi là Luật pháp của sự tội và sự chết, vì Luật pháp chỉ cho người ta biết tội lỗi. Chính sự sáng trong Lời của Đức Chúa Trời khiến người ta tỉnh thức trước mọi hành vi của xác thịt loài người và Lời Chúa còn được ví là Cây Hạnh, là loài cây nở hoa sớm nhất trong các loài cây trở hoa trong mùa xuân, báo hiệu một năm mới.

Giê-rê-mi 1:11-12: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hỡi Giê-rê-mi, người thấy gì? Tôi thưa rằng: Tôi thấy một gậy bằng cây hạnh. Đức Giê-hô-va bèn phán: Người thấy phải đó; ta sẽ tỉnh thức, giữ lời phán ta đừng làm trọn.

Trong cuộc sống của loài người, dù người ta có thể di chuyển khắp trái đất này, hoặc bay trong không trung, hay lặn dưới biển sâu, thì người ta vẫn thuộc về trái đất này và thuộc về sự cai trị của Lời Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 19:1-14: Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, bầu trời giải tỏ công việc tay Ngài làm. Ngày này giăng cho ngày kia, đêm này tỏ sự tri thức cho đêm nọ. Chẳng có tiếng, chẳng có lời nói; Cũng không ai nghe tiếng của chúng nó. Dây đo chúng nó bủa khắp trái đất, và lời nói chúng nó truyền đến cực địa. Nơi chúng nó Ngài đã đóng trại cho mặt trời; Mặt trời khác nào người tân lang ra khỏi phòng huê chúc, vui mừng chạy đua như người đồng sĩ. Mặt trời ra từ phương trời này, chạy vòng giáp đến phương trời kia; Chẳng chi tránh khỏi hơi nóng mặt trời được. Luật pháp của Đức Giê-hô-va là trọn vẹn, bổ linh hồn lại; Sự chứng cứ Đức Giê-hô-va là chắc chắn, làm cho kẻ ngu dại trở nên khôn ngoan. Giềng mối của Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, làm cho lòng vui mừng; Điều răn của Đức Giê-hô-va trong sạch, làm cho mắt sáng sủa. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng còn đến đời đời; Các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va là chân thật, thấy đều công bình cả. Các điều ấy quý hơn vàng, thật báu hơn vàng ròng; Lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng ong. Các điều ấy dạy cho kẻ tội lỗi Chúa được thông hiểu; Ai gìn giữ lấy, được phần thưởng lớn thay. Ai biết được các sự sai lầm mình? Xin Chúa tha các lỗi tôi không biết. Xin Chúa giữ kẻ tôi tớ Chúa khỏi cố ý phạm tội; Nguyện tội ấy không cai trị tôi; Thì tôi sẽ không chỗ trách được, và không phạm tội trọng. Hỡi Đức Giê-hô-va là hòn đá tôi, và là Đấng cứu chuộc tôi, nguyện lời nói của miệng tôi, sự suy gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài!

Con người của Gia-cốp là bóng cho hết thấy tâm linh của những người tin Chúa, đang sống trong thân thể xác thịt được tạo nên bởi bụi đất, nhờ Lời của Đức Chúa Trời mà nhận biết tâm linh (linh hồn) mình phải được sống lại (sanh lại) để được thờ phượng và hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật. Trước khi nhận được sự mặc khải của Đức Chúa Trời, thì mọi người đều biết Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời có quyền phép khiến người ta phải tỉnh thức trước những sự hay chết của xác thịt mình, nhưng cho dù người ta có thuộc lòng Kinh-Thánh, thì cũng không phải vì thế mà người ta có được sự sống đời đời, vì toàn bộ Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ, là làm chứng về Đức Giê-hô-va là Đấng cứu chuộc loài người và Ngài cứu chuộc loài người bằng Lời của Ngài. Nhưng vì có những người mang danh là người đứng giảng Lời Đức Chúa Trời, từ trong các thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên, cho đến tận ngày sau rốt này, rất nhiều người không phải do Đức Thánh-Linh chỉ định vào chức vụ, mà họ tự nhẩy vào chức vụ của Môi-se, không nhận biết Đức Thánh-Linh, nên hành động của họ đã khiến họ trở thành quân trộm cướp và những sự những người đó giảng dạy đã khiến cho bầy chiên của đồng cỏ Chúa bị lạc đường, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ, trong khi Lời của Đức Chúa Trời trải các thời đại, chính là nơi an nghỉ của loài người.

Ê-sai 28:1-29: Khốn thay cho mảo triều thiên kiêu ngạo của những bọm rượu Ép-ra-im, khốn thay

cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu? Này, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mãi triều thiên kiêu ngạo của những bọm rượu Ép-ra-im sẽ bị giày đập dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nuốt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mãi triều thiên chói sáng và mãi miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thân công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đấng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô uest đây bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thô bú, mới lìa khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Này là lúc mát mẻ cho các người (*This is the rest wherewith ye may cause the weary to rest; and this is the refreshing*). Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối làm nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gấp rút. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phé đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đập. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy. Giường ngắn quá không thể duỗi mình; mền hẹp quá không thể quấn mình. Vì Đức Giê-hô-va sẽ đẩy lên như ở núi Phê-ra-xim; Ngài nổi giận như tại trũng Ga-ba-ôn, dâng làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm công Ngài, là công lạ lùng. Vậy bây giờ, đừng khinh lờn nữa, e đây tới càng buộc chặt các người chẳng; vì ta có nghe từ nơi Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, lệnh truyền hủy diệt cả đất. Hãy lắng tai, nghe tiếng ta; hãy để ý, nghe lời ta! Kẻ cày để gieo, há hằng ngày cứ cày luôn sao? Há chẳng vỡ đất và bừa hay sao? Khi đã bộng bằng mặt đất rồi, há chẳng vãi tiểu hồi, gieo đại hồi ư? Há chẳng tĩa lúa mì nơi rãnh, mạch nha nơi đã cắm dấu, và đại mạch trên bờ ư? Ấy là Đức Chúa Trời dạy và bảo nó cách phải làm. Vì người ta chẳng dùng trái lãn mà nghiền tiểu hồi, cũng chẳng cho bánh-xe lãn trên đại hồi; nhưng tiểu hồi thì đập bằng cái que, đại hồi thì đập bằng cái lẻ. Người ta vẫn xay lúa mì; nhưng chẳng đập luôn, dầu cho hạt thóc qua dưới bánh xe hoặc chân ngựa, song không giập nát. Điều đó cũng ra bởi Đức Giê-hô-va vạn quân, mưu Ngài lạ lùng, sự khôn ngoan Ngài tốt lành.

Hình ảnh Gia-cốp dựng hòn đá mà mình đã dùng làm gối đầu mình ngủ và công bố rằng: **chốn này là Bê-tên; (còn nguyên khi trước tên thành là Lu-xơ)** đó là bóng về một Lễ thật mà ít người tin Chúa để ý đến, đó là Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh chính là nhà của Đức Chúa Trời, vì Chúa Jêsus đã phán rằng: “Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống. Song trong vòng các người có kẻ không tin.” (Giăng 6:63-64a)

Lời của Đức Chúa Trời là **hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gấp rút** (*chẳng vội vã, chẳng hấp tấp*).

Lời của Đức Chúa Trời đã ban cho loài người đó là nơi yên nghỉ cho linh hồn loài người: **Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Này là lúc mát mẻ cho các người.**

Bản King James version chép câu này như sau: *This is the rest wherewith ye may cause the weary to rest; and this is the refreshing*, Có nghĩa là: **Đây (Lời Đức Chúa Trời) là nơi yên nghỉ các người hãy để cho kẻ mệt**

nhọc được yên nghỉ; Đây (Lời Đức Chúa Trời) là nơi khiến cho linh hồn người ta được tươi tỉnh;

Trước khi Gia-cốp nhận được chiêm bao, nơi mà Gia-cốp đã nằm nghỉ qua đêm đó, được gọi là Lu-xơ, nghĩa là cuốn Kinh-Thánh mà mọi người tin Chúa khi chưa được tái sinh tâm linh mình, được gọi là Luật pháp của sự tội và sự chết, khiến người ta phải luôn đọc, học để tỉnh thức trước những sự hay chết của thân thể xác thịt mình, mà Lu-xơ là bóng. Nhưng sau khi tỉnh thức, biết mình đã nhận được chiêm bao của Đức Chúa Trời, tâm linh của Gia-cốp được mở mắt ra và nhận biết rằng, nơi mình đã nằm đó, không phải chỉ là Lu-xơ, không phải chỉ là Luật pháp văn tự, không phải chỉ là con đường, mà còn là **nhà của Đức Chúa Trời nữa**.

Cho đến tận thời kỳ sau rốt này, số những người tin Đức Chúa Jêsus Christ là không thể đếm nổi, nhưng số những người nhận biết chân giá trị của Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh thì rất ít, vì rất nhiều kẻ mang danh là người đứng giảng đã làm trái nghịch mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ, khi họ tự ý loại bỏ Kinh-Thánh phần Cựu ước và dạy người ta rằng, *thời đại sau rốt này là thuộc về Giao-ước mới và Kinh-Thánh Tân-ước là dành cho Cơ-đốc nhân, còn Kinh-Thánh phần Cựu ước là dành cho dân Y-sơ-ra-ên!*

Thật khốn nạn cho những kẻ mù tự xưng mình là người dẫn đường và cũng khốn nạn cho những người tự xưng mình có mắt mà không nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời đã chép rõ ràng trong Kinh-Thánh về sự hằng còn của Lời Đức Chúa Trời, mà lại tin theo lời của những kẻ mù, chưa hề thấy Nước Đức Chúa Trời và chưa hề được vào Nước Đức Chúa Trời, mở miệng nói những lời của loài người xác thịt, mà bỏ Lời của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về những kẻ đó rằng: **“Ngài đáp rằng: Cây nào mà Cha ta trên trời không trồng, thì phải nhổ đi. Hãy để vậy: đó là những kẻ mù làm người dẫn đưa; nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai sẽ cùng té xuống hố.”** (Ma-thi-ơ 15:13-14)

Sáng thế ký 28:13-15: **Nầy, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Nầy, ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ nầy; vì ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng ngươi.**

Cũng như với Áp-ra-ham, tổ phụ của Y-sác và của Gia-cốp, Đức Chúa Trời đã tỏ Ngài cho Gia-cốp biết Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và của Y-sác, vì Gia-cốp được biết có Đức Chúa Trời qua tổ phụ của mình là Áp-ra-ham và Y-sác, hầu cho tâm linh của Gia-cốp nhận biết mình đã được thấy Đức Chúa Trời của tổ phụ mình. Trong chiêm bao đó, Đức Chúa Trời đã hứa ban cho Gia-cốp và cho dòng dõi của Gia-cốp đất mà Gia-cốp đang nằm ngủ và Ngài cũng hứa với tâm linh của Gia-cốp rằng, Ngài sẽ ở cùng Gia-cốp, dù Gia-cốp ở bất cứ nơi nào và trong giao ước đó, Lời Chúa tỏ cho chúng ta thấy rằng, Gia-cốp cùng dòng dõi của Gia-cốp sẽ lưu lạc đây đó trên đất, nhưng cuối cùng thì Đức Chúa Trời cũng sẽ đưa Gia-cốp và dòng dõi của người về nơi mà Gia-cốp đang nằm ngủ, vì Ngài không bao giờ bỏ Gia-cốp và dòng dõi của Gia-cốp cho đến khi Ngài làm xong những điều Ngài đã hứa với người.

Chúng ta cần nhận biết một nguyên tắc của Lời Chúa, đó là Lời Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống, vì nếu tính theo xác thịt, thì đất Ca-na-an không đủ rộng để có thể chứa được hết số dân thuộc về dòng dõi của Gia-cốp, mà dòng dõi của Gia-cốp sẽ không mang tên Gia-cốp, nhưng là Y-sơ-ra-ên và trong thuộc thế sẽ không có một người Y-sơ-ra-ên nào có thể được hưởng trọn giá trị của danh Y-sơ-ra-ên theo đúng nghĩa của tiếng Hê-bơ-rơ, đó là một **người có quyền phép của con Vua và được cai trị như Vua**.

Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của kẻ sống chứ không phải của kẻ chết và như vậy, giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với Gia-cốp cũng là giao ước Đức Chúa Trời lập với hết thảy tâm linh của những người nào giống như Gia-cốp, đó là những người muốn được hưởng quyền làm con kế tự Cha đời đời của mình.

Đất mà Gia-cốp đã nằm ngủ đó là bóng về thân thể của người tin Chúa và hòn đá mà Gia-cốp đã dùng để gối đầu đó là bóng về Lời Đức Chúa Trời và dòng dõi của Gia-cốp đó không phải chỉ là những người sanh ra trong dòng huyết của Gia-cốp, mà là hết thảy những người mà tâm linh của những người đó giống như Gia-cốp, là những người muốn được làm con kế tự Đức Chúa Trời và dòng dõi này đã và đang ứng nghiệm trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, ở trong Nước của Ngài.

Lời Đức Chúa Trời là sự tri thức nói trước về những sự sẽ xảy đến và phải được ứng nghiệm cho những

người đã được chọn trong sự biết trước của Đức Chúa Trời.

Đất mà Gia-cốp đang nằm ngủ đó là bóng về thân thể xác thịt của những người tin Chúa, vốn đã được Đức Chúa Trời dùng tay Ngài để lấy bụi trên mặt đất để ép nặn nên hình người rồi Ngài hà sanh khí của Ngài vào trong thân hình đó, bấy giờ tâm linh của loài người, vốn thuộc về thần linh, không thể nhìn thấy được đó, được trở nên một loài sanh linh, nghĩa là thông qua thân thể xác thịt mà muôn vật nhận biết loài người đang hiện diện và hành động.

Tự thân thể xác thịt của loài người vốn là thánh khiết, vì nếu thân thể đó không thánh khiết, thì Đức Chúa Trời sẽ không hà sanh khí của Ngài vào thân hình đó và như vậy, khi thân thể xác thịt của người tin Chúa được trở nên thanh sạch, thì thân thể đó sẽ được gọi là đền thờ của Đức Chúa Trời.

Tội lỗi của A-đam trước nhất đã khiến cho thân thể của loài người bị ô-uế và bị bán cho tội lỗi và vì cố sự ô-uế đó mà hết thảy loài người sanh ra từ A-đam đó, đều bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Để có thể chuộc lại thân thể xác thịt mình ra khỏi sự ô-uế của tội lỗi, không phải là một công việc đơn giản như ăn năn tội lỗi là xong, mà phần quan trọng nhất là thân thể xác thịt đó phải được cai trị bởi một tâm linh đã được tái sanh và được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời và thân thể xác thịt đó phải được cai trị theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Nhưng để tâm linh của người ta được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời, thì tâm linh người đó phải trả một giá, đó là phải quản trị xác thịt mình theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời.

Gia-cốp là bóng cho hết thảy những người tin Đức Chúa Jê-sus Christ và muốn được hưởng quyền làm con Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng không phải bởi sự cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ mà được hưởng quyền làm con Đức Chúa Trời, mà mọi người tin Chúa muốn được hưởng quyền làm con Đức Chúa Trời, đều phải làm theo Lời của Đức Chúa Trời, mà sự Gia-cốp nghe theo lời mẹ của mình, là Rê-be-ca, người là hình bóng về Hội-Thánh thật của Đức Chúa Trời ở trên đất này, phải đến với La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh.

Hết thảy mọi sự đã xảy đến với Gia-cốp, kể từ khi người rời khỏi nhà Cha mình, là Y-sác để đến với La-ban cho đến khi người được Đức Chúa Trời đổi tên thành Y-sơ-ra-ên, cũng sẽ xảy đến với hết thảy những người đã được Đức Chúa Trời chỉ định, được Đức Chúa Trời chọn, đều phải trải qua, vì toàn bộ Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ và làm chứng về chính những người được cứu chuộc, như Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 40:1-8: **Tôi bền lòng trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi. Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gồm ghê, khỏi vũng bùn lầy; Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền. Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lắm người sẽ thấy điều đó, bất sợ, và nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va. Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích lễ vật hy sinh hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.**

Hê-bơ-rơ 10:5-8: **Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lễ vật, nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bền nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hy sinh, lễ vật, của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây này, tôi đến để làm theo ý muốn Chúa.**

Khi Đức Chúa Trời phán với Gia-cốp rằng: **Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây**, ấy là Đức Chúa Trời phán với tâm linh của Gia-cốp và đất mà tâm linh của Gia-cốp đang nằm ngủ đó chính là thân thể xác thịt của Gia-cốp, vì kể từ khi A-đam phạm tội, thì tâm linh loài người hết thảy đều phải ngồi trong bóng của sự chết, mà thân thể xác thịt của loài người đã vì tội lỗi của A-đam mà bị cầm buộc trong tội lỗi vậy.

Chữ **cho** - give^{H5414} chép trong câu 13 trên, đó là chữ נָתַן - **nathan**, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ban cho, sự chuyển nhượng bằng kế ước, sự ban thưởng*;

Chữ **dòng dõi** - seed^{H2233} chép trong câu 13 trên, đó là chữ זָרַע - **zera**, số 2233 ra từ chữ זָרָה - **zara**, số 2232 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hạt giống, sự gieo giống, con cái, người nối dõi, con trẻ, mùa gieo hạt*,

Ý nghĩa của sự **cho**, nghĩa là *sự ban cho bằng giao ước* mà Đức Chúa Trời đã phán với tâm linh của Gia-cốp, đó là lời tri thức về việc tâm linh của những người như Gia-cốp sau khi đã được tái sinh tâm linh mình và thông qua giao ước của Đức Chúa Trời mà tâm linh người đó được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và được phục hồi quyền quản trị đất, tức là quản trị thân thể xác thịt bằng bụi đất của mình vậy. Điều đó cũng có nghĩa là thân thể xác thịt của người đó đã được cứu chuộc ra khỏi sự rửa sả của Luật pháp và trở nên đồ dùng cho sự công bình của Nước Đức Chúa Trời.

Mọi sự được chép trong Kinh-Thánh không dùng để coi đó là sách lịch sử của nhân loại, vì mọi sự đó là thuộc về công việc của Đức Chúa Trời, là con đường cứu chuộc loài người, là nguyên tắc, là luật pháp mà hết thảy mọi tạo vật được Đức Chúa Trời dựng nên trên đất này phải quy phục quyền tể trị của Đức Chúa Trời, dù tạo vật đó có biết hay không biết Đức Chúa Trời. Nếu không được Đức Chúa Trời mở trí cho, thì không ai có thể hiểu được những sự lạ lùng trong Lời của Đức Chúa Trời, vậy nên khi chúng ta đọc Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, thì chúng ta phải hiểu rằng, Lời của Đức Chúa Trời đã chép về chính mình, là loài người, là tạo vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên theo ảnh tượng của Ngài và hết thảy những người muốn nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời thì những người đó đều phải nhận biết rằng, mọi sự được chép trong Kinh-Thánh đó là chép về mình, không có một tiêu chuẩn nào khác ngoài những sự đã chép trong Kinh-Thánh làm tiêu chuẩn mà Đức Chúa Trời đã dùng để dạy dỗ loài người và như vậy, Lời của Đức Chúa Trời khi được công bố ra, sẽ là hạt giống của sự sống lại và sự sống đời đời, được gieo và tấm lòng của những người tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời đó là môi trường cho hạt giống đó được nảy chồi mọc lên, và sanh bông trái cho sự sống lại và sự sống đời đời sẽ tùy thuộc vào tâm linh của người đó có tin hay không.

Mọi sự được chép trong Kinh-Thánh sẽ không được thay đổi, vì những sự đó là tiêu chuẩn thánh dành cho một dòng dõi thánh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tìm kiếm cho nước thầy tế lễ của Ngài. Nếu chúng ta tin vào Lời mà Đức Chúa Trời đã phán với Gia-cốp, cũng là Ngài phán với mình, thì hãy nhìn xem chặng đường Gia-cốp đã phải trải qua (theo ý nghĩa thuộc linh, tức là theo Lẽ thật) mà làm theo cách của Lẽ thật, thì chúng ta sẽ trở nên dòng dõi như Đức Chúa Trời đã phán, bấy giờ, chúng ta sẽ không còn là kẻ nắm gót người khác nữa, nhưng là Y-sơ-ra-ên, là kẻ được đồng kế tự với Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời (theo ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên trong tiếng Hê-bơ-rơ).

Chúng ta hãy xem Gia-cốp đã cầu nguyện với Đức Chúa Trời như thế nào trước giao ước của Ngài.

Sáng thế ký 28:20-22: Gia-cốp bèn khấn vái rằng: Nếu Đức Chúa Trời ở cùng tôi, gìn giữ tôi trong lúc đi đường, cho bánh ăn, áo mặc, và nếu tôi trở về bình an đến nhà cha tôi, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời tôi. Hòn đá đã dựng làm trụ đây sẽ là đền Đức Chúa Trời, và tôi sẽ nộp lại cho Ngài một phần mười mọi của cải mà Ngài sẽ cho tôi.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **And Jacob^{H3290} vowed^{H5087} a vow^{H5088}, saying^{H559}, If^{H518} God^{H430} will be with me, and will keep^{H8104} me in this^{H2088} way^{H1870} that I go^{H1980}, and will give^{H5414} me bread^{H3899} to eat^{H398}, and raiment^{H899} to put^{H3847} on, So that I come^{H7725} again^{H7725} to my father's^{H1} house^{H1004} in peace^{H7965}; then shall the LORD^{H3068} be my God^{H430}: And this^{H2063} stone^{H68}, which^{H834} I have set^{H7760} for a pillar^{H4676}, shall be God's^{H430} house^{H1004}: and of all^{H3605} that thou shalt give^{H5414} me I will surely give the tenth^{H6237} unto thee.**

Có nghĩa là: *Gia-cốp bèn làm một sự hứa nguyện, rằng: nếu Đức Chúa Trời sẽ ở cùng tôi và gìn giữ tôi trong con đường mà tôi đi đây và nếu Ngài sẽ ban bánh cho tôi ăn, ban quần áo cho tôi mặc, cũng như vậy nếu tôi trở về nhà cha tôi trong sự bình an; thì Đức Giê-Hô-Va sẽ là Đức Chúa Trời của tôi. Hòn đá này, mà tôi đã đặt làm trụ, sẽ là đền của Đức Chúa Trời: và trong hết thảy mọi điều mà Ngài sẽ ban cho tôi, tôi chắc chắn sẽ dâng một phần mười cho Ngài.*

Chữ **khấn vái** - vowed^{H5087} a vow^{H5088} chép trong câu 20 trên, trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *Gia-cốp làm một sự hứa nguyện, như một lời thề nguyện với Đức Chúa Trời.*

Chữ **gìn giữ** - keep^{H8104} chép trong câu 20 trên, đó là chữ שָׁמַר - **shamar**, số 8104 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *canh chừng, quan sát, theo dõi, bảo vệ, để ý đến, trông nom, coi sóc, kiểm chế, quan tâm, cứu vớt,*

Chữ **đường** - way^{H1870} chép trong câu 20 trên, đó là chữ דָּרַךְ - **darak**, số 1869 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bước đi trên, hướng về, khuất phục, phải theo, hướng dẫn, trải qua,*

Chữ **đi** - go^{H1980} chép trong câu 20 trên, đó là chữ הָלַךְ - **halak**, số 1980 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *theo đuổi, đi đến, sắp tới, ở, sống, đi qua, vượt qua;*

Chữ **bánh** - bread^{H3899} chép trong câu 20 trên, đó là chữ לֶחֶם - **lechem**, số 3899 ra từ chữ לַחַם - **lacham**, số 3898 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bánh, thực phẩm, thóc lúa; sự đấu tranh, sự chiến trận, chiến tranh, sự giao chiến, tiến hành cuộc chiến trận, vượt qua khó khăn, thắng trận, chiếm ưu thế;*

Chữ **ăn** - to eat^{H398} chép trong câu 20 trên, đó là chữ אָכַל - **akal**, số 0398 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy,*

Chữ **quần áo** - raiment^{H899} chép trong câu 20 trên, đó là chữ בִּגְדֵי - **beged**, số 0899 ra từ chữ בָּגַד - **bagad**, số 0898 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự phản bội, sự lừa lọc, sự dối trá, sự lừa gạt, sự đánh lừa, sự xúc phạm, sự làm cho bực mình; quần áo, y phục, áo choàng,*

Chữ **mặc** - to put^{H3847} on chép trong câu 20 trên, đó là chữ לָבַשׁ - **labash**, số 3847 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự mặc quần áo, khoác lên thân thể, sự trang điểm bằng trang phục,*

Chữ **Đức Chúa Trời** - God^{H430} chép trong các câu trên, đó là chữ אֱלֹהִים - **elohiym**, số 0430 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đức Chúa Trời, Quan án, Đấng Thánh siêu phàm;*

Chữ **bình an** - peace^{H7965} chép trong câu 21 trên, đó là chữ שָׁלוֹם - **shalom**, số 7965 ra từ chữ שָׁלַם - **shalam**, số 7999 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự hoàn hảo, sự trọn vẹn, sự lành mạnh, sự hạnh phúc, sự bình an, sự thịnh vượng, sự thành công, sự thanh bình, sự thoả mãn, được ở trong giao ước của sự bình an, làm xong công việc được giao, nhận được sự hoàn lại, tội lỗi được chuộc; sự báo đáp, sự đền ơn;*

Chữ **hòn đá** - the stone^{H68} chép trong câu 22 trên, đó là chữ אֶבֶן - **eben**, số 68 ra từ chữ בָּנָה - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hòn đá, để bắt đầu xây dựng, để sanh sản con cái, để tạo dựng, để sửa chữa, để lập nên;*

Chữ **đã dựng** - have set^{H7760} chép trong câu 22 trên, đó là chữ שָׁם - **sum**, 7760 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chọn, lập, bố trí, sắp đặt, thay đổi, thay cho, giao phó, uỷ thác; truyền tải; quyết định, xác định; mục đích, ý định; sự kiên định, sự không dao động, sự kính trọng, sự quan tâm đến;*

Chữ **trụ** - a pillar^{H4676} chép trong câu 22 trên, đó là chữ מַטְסֵבָה - **matstsebah**, số 4763 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cột trụ, đài kỷ niệm, bàn thờ,*

Chữ **phần mười** - the tenth^{H6237} chép trong câu 22 trên, đó là chữ עֶשְׂרִי - **asar**, số 6237 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thuế phần mười, một phần mười của, dâng một phần mười,*

Lời cầu nguyện của Gia-cốp sau khi nhận được chiêm bao từ Đức Chúa Trời không phải là một mẫu cầu nguyện để những người tin Chúa học theo, vì Gia-cốp là người đầu tiên sau Áp-ra-ham, được nhận chiêm bao của Đức Chúa Trời, nên để có thể tin rằng chiêm bao đó sẽ là thật và Đấng đã phán với mình trong chiêm bao đó đúng là Đức Chúa Trời, nên Gia-cốp đã có lời cầu nguyện như vậy, chứ không phải là Gia-cốp vô tín trước các Lời mà Đức Chúa Trời đã phán với người trong chiêm bao.

Trong lời cầu nguyện của Gia-cốp, ẩn chứa những sự tri thức thuộc linh về con đường mà Gia-cốp sẽ phải trải qua, là con đường mà người chưa hề biết trước và cũng là con đường mà những người tin Chúa muốn nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh sẽ phải trải qua, để nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật mà tâm linh người tin Chúa được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời.

Bánh ăn mà Gia-cốp đã nhắc đến trong lời cầu nguyện đó là bóng về Lẽ thật ẩn chứa trong các lời của văn tự chép trong Kinh-Thánh, mà Lẽ thật mới thật là bánh hằng sống, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà nếu không bởi Thần của Đức Chúa Trời mở trí cho, thì không có một người nào có thể hiểu được và nhận biết được, như Lời Chúa đã chép:

Châm ngôn 1:23: *Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta.*

Chúng ta có thể sẽ thắc mắc về ý nghĩa gốc của chữ **áo mặc** - raiment^{H899} chép trong câu 20, vì không lẽ người tin Chúa lại mặc *sự phản bội, sự lừa lọc, sự dối trá, sự lừa gạt, sự đánh lừa, sự xúc phạm, sự làm cho*

bực mình..hay sao?

Chúng ta đừng quên rằng, chúng ta được chọn vào chức vụ thầy tế lễ nhà Vua, là dòng dõi thánh được hầu việc Đức Chúa Trời trong Nước thầy tế lễ, mà Vua của Nước thầy tế lễ đó là Đức Chúa Jêsus Christ, thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời.

Chiếc áo thầy tế lễ khoác trên mình A-rôn được trang sức rất nhiều phụ kiện và các phụ kiện đó đều mang ý nghĩa thuộc linh về sự hiểu biết về Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Thầy tế lễ có trách nhiệm dạy luật pháp và xét xử dân sự theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Trong Luật pháp của Đức Chúa Trời có chỉ rõ các hành vi nào là tội lỗi và hành vi nào là công bình và thầy tế lễ phải có sự thông biết về hết thảy những sự đó, chứ không phải là thầy tế lễ sẽ mang lấy những sự đó trong mình. Sự mặc đây mang ý nghĩa của sự được trang bị sự hiểu biết về Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép:

Ê-phê-sô 4:17-24: **Vậy, nầy là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô ւế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dõ dãnh, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.**

Trong câu 22 chép lời hứa nguyện của Gia-cốp về quan điểm của người đối với Hòn đá mà người đã kê đầu để ngủ đó, là bóng về một sự thật đã đang tồn tại trong hệ thống những người tin Chúa, đó là người ta chăm chỉ đọc Kinh-Thánh và tin rằng, chỉ có những người nào được đào tạo trong các trường thần đạo, hoặc các trường Kinh-Thánh thì mới có thể hiểu được ý nghĩa kín nhiệm mà thôi, giống như những người Pha-ri-si ngày xưa đã tưởng rằng, nếu họ thuộc Kinh-Thánh thì họ sẽ được cứu rỗi linh hồn vậy! Nhưng khi người tin Chúa đã nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh và được sự hiểu biết Lẽ thật, thì Lời Đức Chúa Trời chính là chất liệu duy nhất để xây nhà thuộc linh, tức là khiến cho thân thể của người tin Chúa được trở thành đền thờ của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

1 Phi-e-rơ 2:4-10: **Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thuộc linh (spiritual house), làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thuộc linh (spiritual sacrifices), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Nầy, ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, Bền trở nên đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.**

Khi tâm linh của người tin Chúa đã được sanh lại, thì những sự thuộc về Lẽ thật sẽ được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh chứ không phải bởi trường thần đạo hay là trường Kinh-Thánh và người tin Chúa sẽ nhận biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, như định nghĩa được, hiểu được ngôn ngữ giềng mối, nguyên tắc thánh, các trụ cửa, nền tảng của Kinh-Thánh và biết sử dụng và áp dụng các Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời trong cuộc sống của mình.

Châm ngôn 8:34-36: **Người nào nghe lời ta, hằng ngày tỉnh thức tại nơi cửa ta, và chờ đợi ở bên các trụ cửa ta, lấy làm có phúc thay. Vì hễ ai tìm được ta, thì gặp sự sống, và sẽ được ơn của Đức Giê-hô-va; Nhưng ai phạm đến ta, làm hại cho linh hồn mình; Còn kẻ nào ghét ta, ắt ưa thích sự chết.**

Chắc chắn rằng Gia-cốp đã được nghe cha, mẹ mình kể về việc Áp-ra-ham, tổ phụ mình, đã nhờ sự tỏ ra của Mê-n-chi-xê-đéc, vua Sa-lem, là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí cao, tỏ cho người biết ấy là Đức Chúa Trời Chí cao đã phó kẻ thù nghịch vào tay của người, nên Áp-ram đã lấy một phần mười về những của cải mà

người đã cướp được của giặc, mà dâng cho vua đó, nên Gia-cốp đã hứa nguyện với Đức Chúa Trời rằng, nếu quả thực những sự trong chiêm bao đó là thật, thì người sẽ dâng một phần mười về hết thảy mọi sự mà người đã nhận được từ Đức Chúa Trời.

Lời cầu nguyện của Gia-cốp rất quan trọng, vì mọi sự mà Đức Chúa Trời đã lập giao ước với Gia-cốp, cũng là lập với hết thảy những người như Gia-cốp, là những người khao khát được hưởng quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, vì hết thảy mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh về Áp-ra-ham, về Y-sác và về Gia-cốp đều đã ứng nghiệm và tiếp tục ứng nghiệm cho đến khi tận thế.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng biết sự cuối cùng ngay từ lúc bắt đầu, vì Ngài là Đấng làm nên mọi sự cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Ngài. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết trước rằng, ma quỷ sẽ tìm đủ mọi cách để phá hoại sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời và chúng sẽ tìm đủ mọi cách để khiến cho tuyền dân của Đức Chúa Trời bị huỷ diệt hoặc bị sự rửa sả của Luật pháp, nếu chúng có thể khiến cho người ta hiểu sai và không làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Trong xã hội loài người, hầu như hết thảy mọi quốc gia đều truy thu thuế lợi tức của người dân (ngoại trừ một số rất nhỏ quốc gia quá giàu có về khoáng sản mà miễn thuế cho người dân), ấy là để trang trải các dịch vụ duy trì an ninh và an sinh xã hội của quốc đó.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên (1444 B.C. tại núi Si-nai) và Ngài thiết lập Hội-Thánh của Ngài cùng các chức vụ duy trì sự thờ phượng và sự tôn cao Luật pháp của Ngài trong dân Y-sơ-ra-ên, đó là Ngài thiết lập chức vụ thầy tế lễ cùng những người Lê-vi, chuyên lo sự thờ phượng và sự dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên.

Danh từ Hội-Thánh lần đầu tiên được chép trong Kinh-Thánh, đó là nói về hội chúng Y-sơ-ra-ên, được gọi là dân thánh của Ngài.

Lê-vi Ký 23:2: Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên rằng: Đây là những ngày lễ của Đức Giê-hô-va các ngươi hãy rao truyền ra là các hội thánh.

Bản King James version chép: **Speak unto the children of Israel, and say unto them, *Concerning the feasts of the LORD, which ye shall proclaim to be holy convocations, even these are my feasts.*** (Leviticus 23:2)

Dân số ký 18:20-32: Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng A-rôn rằng: Người sẽ không có cơ nghiệp trong xứ dân Y-sơ-ra-ên; và chẳng sẽ có phần cho người giữa dân đó; ta là phần của người, và là cơ nghiệp của người ở giữa dân Y-sơ-ra-ên. Còn về con cháu Lê-vi, này ta đã ban cho làm cơ nghiệp, mọi thuế một phần mười của Y-sơ-ra-ên làm lương về công việc mình làm trong hội mạc. Dân Y-sơ-ra-ên chớ lại gần hội mạc nữa, e phải mắc tội và chết chăng. Nhưng ấy là người Lê-vi sẽ làm công việc của hội mạc; bằng có phạm tội, thì tự mang lấy; chúng nó sẽ không có phần cơ nghiệp giữa dân Y-sơ-ra-ên; ấy sẽ là một lệ định đời đời trải qua các thế đại. Vì ta đã ban cho người Lê-vi làm cơ nghiệp, những thuế một phần mười của dân Y-sơ-ra-ên dâng gior lên cho Đức Giê-hô-va. Bởi cơ đó, ta đã phán về họ rằng: Họ sẽ không có cơ nghiệp giữa dân Y-sơ-ra-ên. Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Người cũng phải truyền cho người Lê-vi rằng: Khi nào các ngươi đã lãnh của dân Y-sơ-ra-ên thuế một phần mười mà ta đã ban về phần dân đó để làm cơ nghiệp của các ngươi, thì hãy lấy một phần mười của vật thuế một phần mười, mà làm của lễ dâng gior lên cho Đức Giê-hô-va. Lễ vật dâng gior lên của các ngươi sẽ kể như lúa mì lấy nơi sân đập lúa, và như sự đầy dẫy của hầm rượu. Thế thì, trong những thuế một phần mười mà các ngươi lãnh nơi dân Y-sơ-ra-ên, thì cũng phải lấy ra một phần mười làm lễ vật dâng gior lên cho Đức Giê-hô-va, và giao lễ vật của Đức Giê-hô-va đó cho A-rôn, thầy tế lễ. Trong những lễ vật lãnh được, các ngươi phải lấy ra phần tốt nhất, biệt riêng ra thánh mà dâng gior lên cho Đức Giê-hô-va. Người phải nói cùng người Lê-vi rằng: Khi nào các ngươi đã dâng gior lên phần tốt nhất của thuế một phần mười, thì sẽ kể cho người Lê-vi như huê lợi của sân đập lúa, và như huê lợi của hầm rượu vậy. Các ngươi và gia quyến các ngươi phải ăn nó trong nơi nào cũng được, vì là công giá mình về việc các ngươi làm trong hội mạc. Bởi cơ ấy, khi các ngươi đã dâng gior lên phần tốt nhất, các ngươi sẽ không mắc tội, sẽ không làm ô uest những vật thánh của dân Y-sơ-ra-ên, và các ngươi không chết đâu.

Rất nhiều người tin Chúa đã không được dạy dỗ đúng về luật thuế một phần mười và nhiều Hội-Thánh Tin-Lành đã không dám giảng luật pháp cho dân sự về sự dâng hiến, mà thực tế phải gọi là nộp thuế một phần mười cho Đức Chúa Trời, vì nếu không phải Đức Chúa Trời ban cho, thì chẳng có một tào vật nào nhận được

phần chi hết, vì Đức Chúa Trời là Đấng ban sự sống cho muôn vật và muôn vật phải hầu việc Đức Chúa Trời.

Việc người tin Chúa phải nộp phần mười về mọi sự mà người ấy đã nhận được từ Đức Chúa Trời (dù người ta không nhìn thấy Đức Chúa Trời ban cho họ những sự đó) chính là bằng chứng rằng, người đó tin Đức Chúa Trời và vâng phục Luật pháp của Ngài. Người nào không nộp thuế phần mười, kẻ đó là kẻ ăn trộm của Đức Chúa Trời vậy, như Lời Chúa đã chép:

Ma-la-chi 3:1-12: **Nầy, ta sai sứ giả ta, người sẽ dọn đường trước mặt ta; và Chúa mà các người tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các người trông mong. Nầy, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng ai sẽ đứng nổi ngày Ngài đến, và ai đứng được khi Ngài hiện ra? Vì Ngài giống như lửa của thợ luyện, như tro thợ giặt. Ngài sẽ ngồi như kẻ luyện bạc và làm cho sạch; Ngài sẽ chùi các con trai Lê-vi, làm cho chúng nó sạch như vàng và bạc; chúng nó sẽ dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va trong sự công bình. Bấy giờ của lễ của Giu-đa và của Giê-ru-sa-lem sẽ được đẹp lòng Đức Giê-hô-va, như những ngày xưa, và như những năm thượng cổ. Ta sẽ đến gần các người đặng làm sự đoán xét, và ta sẽ vùi vàng làm chứng nghịch cùng những kẻ đồng bóng, tà dâm, những kẻ thê dối, những kẻ gạt tiền công của người làm thuê, hiếp đáp kẻ góa bụa và kẻ mồ côi, những kẻ làm hại người khách lạ, và những kẻ không kính sợ ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vì ta là Đức Giê-hô-va, ta không hề thay đổi; bởi cố đó, các người là con trai Gia-cốp, chẳng bị diệt vong. Từ những ngày tổ phụ các người, các người đã xây bỏ luật lệ ta và không vâng giữ. Hãy trở lại cùng ta, thì ta sẽ trở lại cùng các người, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng các người nói rằng: Bởi đâu chúng tôi sẽ trở lại? Người ta có thể ăn trộm Đức Chúa Trời sao? mà các người ăn trộm ta. Các người nói rằng: Chúng tôi ăn trộm Chúa ở đâu? Các người đã ăn trộm trong các phần mười và trong các của dâng. Các người bị rửa sả, vì các người, thầy cả nước, đều ăn trộm ta. Các người hãy đem hết thầy phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà ta; và từ nay các người khá lấy điều nầy mà thử ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem ta có mở các cửa sổ trên trời cho các người, đổ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chẳng! Ta sẽ vì các người ngăn cấm kẻ cắn nuốt, nó sẽ không phá hại bông trái của đất các người; và những cây nho các người trong đồng ruộng cũng sẽ không rụng trái trước khi đến mùa, Đức Giê-hô-va phán vậy. Mọi nước sẽ xưng các người là có phước, vì các người sẽ là đất vui thích, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.**

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian và Ngài đã phán rõ về việc Ngài thế gian là để làm cho luật pháp của Đức Chúa Trời được vững lập, được trọn vẹn.

Ma-thi-ơ 5:17-20: **Các người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn nầy, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng. Vì ta phán cho các người rằng, nếu sự công bình của các người chẳng trội hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng.**

Mặc dù Đức Chúa Jêsus đã quở trách những người Pha-ri-si về sự giả hình của họ, nhưng Ngài vẫn công nhận những người Pha-ri-si có sự công bình, khi họ tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời, họ tin có sự sống lại và sự sống đời đời, họ tin có thiên đàng, họ tin có thiên sứ, họ tin sự kẻ chết được sống lại, trong khi đó, trong thời kỳ sau rốt này, nhiều người tin Chúa lại không tin rằng Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se đó là hằng còn, như Đức Giê-hô-va đã phán:

Giê-rê-mi 31:33: **Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta.**